

ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אליהם בשנה השלישית
לאמר לך הראה אליהם ואתה מטר עליהם האדמה: וילך
אלהם להראות אליהם והרעב חזק בשמרון: ויקרא אחאב
אל עבדיו אשר עליהם ועבדיו היה וראו את יהוה מאד:
ויהי בהכרית איכל את נביאי יהוה ויקח עבדיו מאה נביאים
ויקבצם חמשים איש במערה וכלכלם לחם וימים: ויאמר
אחאב אל עבדיו לך בארץ אל כל מעיני המים ואל
כל הנחלים ולי: נמצא חציר ונתיה סוס ופרד ולוא נכרית
מהבאמה: ויחלקו להם את הארץ לעבר בה אחאב הלך בדרך
אחד לבדו ועבדיו הלך בדרך אחר לבדו: ויהי עבדיו בדרך
והנה אלהו לקראתו ויכרהו ויפל על פניו ויאמר האתה זה
ארני אלהו: ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אלהו: ויאמר
מה תמאני כראתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני: מי
יהיה אלהיך אסישגוי וממלכה אשר לא שלח ארני שם
לבקשך ואמרני אין והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא
ימצאכה: ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אלהו: והנה
אני אלק ממלכתך ויהי יהוה: וישאף על אשר לא אדע ובאתי
להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה מנערי:
הלא הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איכל את נביאי יהוה
ואחבא מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה
ואכלכלם לחם וימים: ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה
אלהו והרגני: ויאמר אלהו חי יהוה צבאות אשר עמדת לפני
כי היום אראה אלהו: וילך עבדיו לקראת אחאב ויגדלו וילך
אחאב לקראת אלהו: ויהי פראות אחאב את אלהו ויאמר
אחאב אלהי האתה זה עבר ישראל: ויאמר לא עבדתי
את ישראל כי אסיתך וזית אבדך בשבוע את מצות יהוה
ותלך אחרי הבועלים: ועתה שלח קבץ אלי את כל ישראל
אל תר הפרמל ואת נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי
האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איכל: וישלח אחאב בכל בני
ישראל ויקבץ את הנביאים אל תר הפרמל: ויגש אלהו
אל כל העם ויאמר ערמתי אתם פסחים עלישתי הסעפים
אסי יהוה האלהים לכו אחרי ואסי הבעל לכו אחרי ולא עני
העם אתו דבר: ויאמר אלהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה
לכדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש: ויתגדלו שנים
פרים ויבחרו להם הפר האחד ויתחורו וישמו עליהם ואש
לא ישימו ואני אעשה: את הפר האחד ונתתי עליהם ואש
לא אשים: וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה
האלהים אשר יענה באש הוא האלהים ויגן כל העם ויאמרו
טוב הדבר: ויאמר אלהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד
ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא
תשימו: ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו
בשם הבעל מהבקר ועד הערבים לאמר הבעל עננו ואין קול
ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה: ויהי בצהרים ויהיה
בהם אלהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי ישיח
וכישיג לו וכיכרד לו אולי ישן הוא ויקץ: ויקראו בקול גדול
ויתגדלו כמשפטם בהרבות וברמחים ערשפדום עליהם: ויהי
בעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה
ואין קשב: ויאמר אלהו לכל העם גשו אלי ויגשו כל העם
אליו וירפא את מזבח יהוה ההרים: ויקח אלהו שתי עשרה
אבנים כמספר שבטי בני ישראל אשר היה דבר יהוה אליו לאמר
ישראל יהוה שמו: ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש
תעלה בבית סאתים ודע סביב למזבח: ויערך את העצים וינתח
את הפר וישים עליהם: ויאמר מלאו ארבעה כדים מים
ויצקו עליהם ויעלה העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו
וישלשו: וילכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים:
ויהי בעלות המנחה ויגש אלהו הנביא ויאמר יהוה אלהי
אברהם ויצחק וישראל היום ידע כי אתה אלהים בישראל ואני
עבדך ויברךך (וידברך) עשיתי את כל הדברים האלה: עני
יהוה עני וידע העם הנה בראתה יהוה האלהים ואתה הסבת
את לבם אחרית: ותפל אש ויהוה ותאכל את העלה
ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה
לחכה: וראו כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא
האלהים יהוה הוא האלהים: